

end det før har været Tilfældet, saa jeg kan ikke indse, at der i Almindelighed er noget at indvende mod Lovforslaget.

Der er en enkelt Ting, som jeg skal nævne. Den 1. April 1908 vedtog Rigsdagen et Lovforslag, hvorefter Rougsø, Sønderhald og Øster Lisbjerg Herreder deltes i to Embeder, men dette gaar jo ikke til paa den Maade, at man siger: Om nogle Dage kan dette store Embede og det derværende Kontor deles. Delingen traadte først i Kraft den 1. Juli 1911. Det vil altsaa sige, at naar vi kommer til den 1. Juli 1915, vil Embedet have været delt i 4 Aar. Jeg anser det derfor for berettiget, at Ministeriet nu foreslaar, at de to nye Embeder, som er fremstaaet af det forhenværende Rougsø, Sønderhald og Øster Lisbjerg Herred, ogsaa faar deres Kontorholdsvederlag bestemt paa det nu foreliggende Lovforslag. I øvrigt synes der at være fulgt de sædvanlige Beregninger og Fremgangsmaader med Hensyn til Lønningen af Fuldmægtige, Skrivere o. s. v. Jeg skal ogsaa nævne, at det forekommer mig, at Forholdene med Hensyn til Befordringsgodtgørelse har bedret sig. Det har været forlangt gentagne Gange, at der skal benyttes Jernbane, naar Jernbane kan benyttes, og man kan se, at det sker i større og større Udstrækning, saa der er taget Hensyn til, hvad der er udtalt herfra. I øvrigt mener jeg, at Folketinget selvfølgelig ønsker at se de Indberetninger, som de vedkommende Embedsmænd har Forpligtelse til at indsende til Justitsministeriet, og derfor bliver det vel nødvendigt at faa nedsat et lille Udvalg til at behandle Sagen videre. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Andreasen: Til selve Lovforslaget har jeg ikke noget at bemærke, idet de Beløb, der foreslaas, er beregnede i Overensstemmelse med den gældende Praksis. Men jeg vil benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister, gaaende ud paa, om vi i denne Rigsdagssamling kan vente at faa fremsat ikke alene Lovforslag om en Retsreform, men ogsaa Lovforslag om en Reform af vor Straffelovgivning. Den højtærede Konseilspræsident vil sikkert, hvis det lykkes ham og hans Regering at holde vort Land udenfor Krigens Mord og Brand, indskrive sit Navn i Danmarks Historie med uvisnelig Hæder, men den højtærede Justitsminister

og Konseilspræsident vil efter min Overbevisning indlægge sig yderligere Fortjeneste af vort Land, hvis han kunde gennemføre Reformen paa de af mig nævnte to Omraader. Netop de Tilstande, vi lever under i vort eget Land under de Krigsforhold, der raader, forekommer mig at have godtgjort, at der baade til vor Retspleje og vor Straffelovgivning klæber adskillige Mangler. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke er ham muligt, hvad jeg og mit Parti meget kunde ønske, allerede i denne Samling at fremsætte Lovforslag af den omhandlede Art. Der findes i dette Land, viser det sig, Folk indenfor Landets Overklasse, for hvem lumpen Vinding betyder adskilligt mere, end om vort Land indvikles i Krig. Det forekommer mig, at den Slags Folk ikke kan straffes for haardt, de er i mine Øjne Fjender indenfor vort eget Land.

Alfred Christensen: Dette aarlig tilbagevendende Lovforslag om Kontorholdsvederlag plejer at blive henvist til et Udvalg, og det vil det ogsaa blive i Aar. I Udvalget faar vi Regnskaberne vedrørende de forskellige Retsbetjentes Kontorhold, og naar vi har gennemgaaet dem, plejer vi at udtale os om Enkelthederne. Jeg vil derfor forbeholde mig mine Bemærkninger til den Tid. Foreløbig har jeg ikke andet at sige, end at jeg henholder mig til de Ytringer, der fremkom fra den ærede første Taler.

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) skal jeg sige, at Retsplejereformen er jo en meget stor Udgiftslov, og under de nuværende Forhold kan jeg ikke skønne, at det er rigtigt at fremsætte den til Tingets Overvejelse. Med Hensyn til Straffelovforslaget, som er udarbejdet af en Kommission, er der det at bemærke, at det nu bearbejdes af Professor Torp, og naar han er færdig med sit Arbejde, vil det maaske være nødvendigt, at en mindre Kommission kommer til at lægge den sidste Haand paa Værket, inden Lovforslaget faar den Karakter, det maa have, for at det kan forelægges for Rigsdagen. Dette vil ikke kunne naas i denne Samling.

Som flere af de foregaaende Talere vil ogsaa jeg gaa ud fra, at det foreliggende Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, hvor man kan drøfte Enkelthederne.